

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej . . . K 25.—	celo leto naprej . . . K 30.—
pol leta . . . 13.—	za Ameriko in vse druge dežele . . .
četrt leta . . . 6-50	celo leto naprej . . . K 35.—
na mesec . . . 2-30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakica.
Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 63.

Izšla je vsak dan zvečer izvenredna številka in praznik.

Inserati veljajo: peterskopna petletna vrsta za enkrat po 20 vln., za dvakrat po 18 vln., za trikrat ali večkrat po 16 vln. Parte in zahvala vrsta 25 vln. Poslano vrsta 30 vln. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	v upravištvu prejeman:
celo leto naprej . . . K 24.—	celo leto naprej . . . K 22.—
pol leta . . . 12.—	pol leta . . . 11.—
četrt leta . . . 6.—	četrt leta . . . 5-50
na mesec . . . 2.—	na mesec . . . 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Pas fortov pri Asiagu prebit.

Prvi cilj ofenzive proti Italiji dosežen.

NADALNJE UTRDBE PRI ASIAGU ZAVZETE.

Dunaj, 29. maja. (Kor. urad.) Uradno se razglasi:

Italijansko bojišče.

V utrjenem prostoru Asiago so prekoračile naše čete pri Roani dolino Asse, vrgle sovražnika pri Canovi nazaj ter se razširile na južnem in vzhodnem pobočju doline. Druge čete so premagale utrdbe na Monte Interotto ter vzele višine severno od Asiaga. Bolj proti severu so Monte Zebio, Monte Zingarella in Corno di Campo bianco v naših rokah. V gorenji dolini Posina smo pregnali Italijane po trdovratnih bojih iz njihovih pozicij zapadno in južno od Bettala.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

26. maja. V Lagarinski dolini je zadel sovražnika, ki je bil podvil s trdovratnostjo ljute napade na naše črte med Adizo in Vallarso, večeraj zopet krvav neuspeh. Po običajni hudi artiljerijski pripravi so bile goste sovražne infanterijske mase, ki so prodirale za napad na Corni Zugna in prelaz Buole, z mirnim preciznim ognjem naših čet uničene. Med Vallarso in Posino je položaj neizpremenjen. Med Posino in Asticom so izpraznile naše čete po zavrnitvi napada pred intenzivnim koncentričnim artiljerijskim ognjem izpostavljen položaj na desnem krilu naše fronte ob Asticu. V prostoru Asiaga je napadel sovražnik večeraj naše pozicije vzhodno Val d' Asse. Boj se je vlekkel z menjajočo se srečo ves dan do večera in traja še. V Suganski dolini je napadel sovražnik v noči na 24. t. m. večkrat hrib sv. Mihaela, bil pa je vedno odbit s težkimi izgubami. Lasten iz infanterije in alpinov obstoječ oddelek je pregnal s sijajnim naglim napadom sovražnika od naših pozicij na pobočjih na levem bregu Mase. Na ostali fronti navadni

sovražni artiljerijski razpršilni ogenj. Odbili smo male demonstrativne napade ob gorenjem Butu, na pobočjih Podgore in v odseku Sv. Mihaela. Sovražni letalci so metali bombe na Caltrano, Thiene in Latisano in so povzročili nekaj človeških žrtev in neznatno škodo. Lastna skupina Caproniev je obmetala z bombami sovražne pozicije med dolino Torro in Val d' Asso. Na kraški planoti, nad Kostanjevico je prisilil jeden naših letalcev sovražnega letalca, da se je naglo spustil na tla.

27. maja. Včeraj je bil položaj v splošnem neizpremenjen. Mali sovražni napadi so bili odbiti, v dolini Milini, proti Serravalle, ob prelazu Buole, kakor tudi v odseku Posine, kjer je naš ogenj uničil dve sovražni stotniji s strojnimi puškami. Na planoti Asiaga intenzivno sovražno artiljerijsko delovanje s hriba Verena. Včeraj se je nadaljeval boj na naših črtah vzhodno doline Asse. Popoldne 25. maja so se umaknile naše čete v redu z najbolj izpostavljene pozicije hriba Civaro. Tekom večerajšnjega dopoldneva so napadle sovražne kolone naše pozicije vzhodno doline Calamento. Naši hrabri alpini so vzdržali napad in so na to izvršili protinapad in zadali sovražniku strašne izgube ter mu vzele okoli 100 moč in dve strojni puški. Tudi v odseku Krna je napadel sovražnik naše pozicije na Vrščici v noči na 25. in posrečilo se mu je za trenotek, prebiti jih. Ko so došle naše rezerve, je bil sovražnik vržen in je pustil v naših rokah 40 vjetnikov in dve strojni puški. Ob gorenjem Butu in v odseku pri Plaveh artiljerijsko delovanje. — Sovražna letala so obmetala z bombami lagune pri Gradežu, ne da bi ubila ljudi ali napravila materialno škodo. Lastna letalna skupina je metala bombe na sovražna oskrbovališča v Kotju v Ziljski dolini in jih je uničila.

NAMEN OFENZIVE PROTI ITALIJI DOSEŽEN.

Budimpešta, 29. maja. (Kor. ur.) Uradno cenzurirano.

Vojni poročevalci listov ugotavljajo, da s prebitjem glavne obrambne črte Arsiero - Asiago, katere notranje permanentne vtrdbe so deloma že v naših rokah, je dosegla ofenziva v svoji prvi fazi namen, na katerem je morala temeljiti. Zveze italijanske soške armade v ozadju so zdaj resno ogrožene in naše prodiranje zabranjuje, da bi Italijani poslali močne rezerve k Soči in tam pričeli velikopotezno ofenzivo. Dosedanji uspeh v južnotirolskem odseku je v vojni zgodovini brez primere.

Sedaj pa se mora soditi, da je bila italijanska fronta med tem časom močno izpolnjena z rezervami, pri čemer se ne sme pozabiti, da se je ugotovila že v dosedanjih bojih velika masa italijanskih čet z močnimi skupinami. Tudi nastajajo v visokem gorovju posebne težkoče za prevažanje težkih topov in čete, ki vršijo že skozi dva tedna brez odmore največje naporno delo, potrebujejo počitka in razvedrila, da si naberejo novih moči.

Iz tega je razvidno, da se bo moglo nadaljnje prodiranje vršiti težko z dosedanjim hitrostjo. Zmernejši dnevi so neizogibno potrebni. Dejstvo je, da nikdo ni mislil, da je delo teh dveh tednov sploh mogoče.

Neresnična italijanska poročila.

Dunaj, 27. maja. (Kor. urad.) Agencija Stephani je dne 25. maja objavila naslednjo vest: Dne 23. maja zvečer sta dve 130tonski torpedovki v gorenji Adriji naleteli na 400tonskega sovražnega rušilca torpedovk. Obstreljevali sta ga, ga večkrat zadeli in prisilili, da se je oddaljil. Ena edina sovražna krogla je zadela italijansko torpedovko, a ni povzročila človeških izgub in je napravila le majhno stvarno škodo. — Z meročajne strani se ugotavlja glede tega poročila naslednje: V noči 23. maja je ena naših predstražnih torpedovk, ne pa rušilec torpedovk, kakor pravi Agencija Stephani, kakih 20 pomorskih milj od sovražne obale srečala dve sovražni torpedovki. Tekom srečanja se je razvil komaj eno minuto trajajoč boj na kratko razdaljo. Sovražni torpedovki sta vozili mimo naše z veliko hitrostjo in sta izginili takoj proti italijanski obali. Naša torpedovka ni bila zadeta večkrat, temveč samo enkrat, in sicer brezposlemo in je zadela prav gotovo najmanj enkrat sovražno torpedov-

ko. Dogodek je bil tako brezpomemben, da se objavlja samo zato, ker ga Agencija Stephani povečava z običajnim pretiravanjem.

Arsiero in Asiago.

Iz vojaškega razmotrivanja k poročilu generalnega štaba, 29. maja: Težišče dogodkov večerajšnji dan je bilo na severni fronti utrjenega prostora pri Asiagu, kjer je hotelo italijansko armadno vodstvo ustaviti naše prodiranje.

Z zavzetjem oklopne utrdbe na hribu Campolongo smo prerazali zvezo med Asiagom in Arsierom v dolnji dolini Asse in pričeli z zajurjanjem višini neposredno vzhodno srednje doline Asse (hrib Meata in hrib Mosciach) napad na utrdbe v pasu na severni in severozapadni fronti z uspehom.

Včeraj smo zavojevali zapadno Asiago mostišče Roana. Šli smo na to čez globel Asse za bežečim sovražnikom, ga odbili pri Canovi kljub njegovim rezervam, ki so stopile v boj, in smo pomaknili svojo črto na višine južnozapadno Asiaga.

Jednako energično smo napadli s hriba Mosciacha vtrjen vrh na hribu Interotto.

Stem so že razdrti deli pasu fortov pri Asiagu.

V dolini Posina je poskusil sovražnik ljute protisunke, ker je priprignil izdatna ojačenja. Bil pa je vržen končno tudi iz pozicij zapadno in vzhodno Bettale. Ta kraj smo zasedli že pred dnevi.

Uspehi večerajšnjega dne so bili skozi in skozi presenetljivi, kajti ni si bilo mogoče misliti, da se posreči prevladati tako močne in visoko ležeče permanentne vtrdbe v tako kratkem času.

Italijanski ministrski svet.

Italijanski ministrski svet se je zbral na izredno posvetovanje. Vojni minister je poročal obširno o vojaškem položaju, zlasti o »strategičnih potrebah«, katere čakajo italijansko armado v bližnjem času.

Ministrski svet se bo v prihodnji seji bavil baže zopet z vraščanjem, ali naj Italija napove vojno Nemčiji. Anglija vedno zahteva od Italije, naj napove Nemčiji vojno.

Zapadno bojišče.

ARTILJERIJSKI BOJI OB MASI.

Berolin, 29. maja. (Kor. urad.)

Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan:

Zapadno bojišče.

Sovražne monitorje, ki so se približali obali, smo preprodili z artiljerijskim ognjem.

Nemški letalci so z uspehom metali bombe na letališče pri Fournesu.

Na obeh bregovih Mase traja artiljerijski boj z nezmanjšano silo. Dva slabotna francoska napada na vas Cumières smo brez težave zavrnili.

Vrhovno armadno vodstvo.

FRANCOSKO URADNO POROČILO.

27. maja popoldne. Na levem bregu Mase so Francozi 26. maja napadli pozicije vzhodno od vasi Cumières, vdrlji po trdovratnem boju v vzhodni del vasi ter vzele več nemških jarkov severozapadno od tam,

od koder jih silen nemški protisunek ni mogel preproditi. Vzhodno od višine 304 so dosegli Francozi po noči z ročnimi granatami nekaj uspehov. Na desnem bregu Mase smo 26. maja ob 6. zvečer popolnoma zavrnili dva napada Nemcev na jarke v sosedščini utrdbe Douaumont. Noč je karakteriziralo živahno delovanje obeh artiljerij v celi okolici severno od Verduna. Z ostale ronte ni poročati o nobenem dogodku.

27. maja zvečer. Južno od Somme so razdeale naše baterije s koncentričnim ognjem več sovražnih zapakov ter poškodovale jarke. V Champagni veliko delovanje obeh artiljerij v odsekih Ville sur Tourbe, Tahure in Navarin. Proti 6. zvečer so napadli Nemci naše pozicije zapadno od ceste v Navarin ter se ustalili v majhnem delu naših ekspoziranih črt. Od naših protinapadov pa so bili popolnoma iz njih pregnani. Na levo od Mase artiljerijski boj, boj z orodji v jarkih in gozdu pri

LISTEK.

Chonchette.

Francoski spisal Marcel Prevost.

(Dalje.)

Dina jo je verno poslušala . . . Dan na dan je Chonchetta tako čudovito sanjara. Starine, sredi katerih je živela, so jo posečale v spanju. Danes je odjahala na fantastični živali po sinjih prerijah, pokrajinah, kakeršne so bile naslikane na tapetah, s svetilski in kupolami sredi gozdičev. Jutri zopet se je kopala vsa naga, s polumescem na čelu v senčnatem ribnjaku, do katerega ni prodrl najmanjši solnčni žarek . . . Naenkrat pa se je prikazala izza drevja debela rogata glava s koničasto brado in se ji zarežala. Tedaj se je Chonchetta tako prestrašila, da se je prebudila.

Mulatinja je nalila čokolade v skodelico, nato je vzela deklico v naročje in jo posadila na visok stol pred mizo . . . Ta zajutrek je bil Chonchetti poseben ljub. Meso se ji je gnjusilo . . . pogosto se ji je ob

samem duhu omak krčilo srce. Do zadnje kapljice pa je izpila tečno smetano in namakala v njej pečeni kruh, ki ga v kleščicah opečeš nad žrjavico.

Od časa do časa je Dina prenehala cokoljati po kuhinji, da polubi s svojimi mesnatimi ustnami Chonchetto zdaj na vrat, zdaj na ušesa. Tedaj ji je Chonchetta, ne da je prenehala jesti, porekala:

— Kako me dolgočasiš. Na! . . . ali ne moreš počakati, da končam?

Sicer pa je bila že skoro pri koncu. Oblizala je žlico z rožnatim koncem svojega jezička in se od časa do časa ozrla v levi kot pri ognjišču. V tem kotu je stal razen in visoko nad njim ogromen zvonec na vrvi, ki se je izgubljala v stropu.

Tudi Dina je kakor proti svoji volji vselej, kadar je stopila pred ognjišče, ošinila s pogledom ta zvonec. Naenkrat pa sta se starka pri svojih loncih, deklica pa na stolu zdrznile od strahu . . . In vendar sta bile obedve prav dobro pripravljene na ta udarec zvona, ki je vsako jutro ob isti uri šinil iz okajenega kota pri ognjišču . . . Zaman, vselej sta se enako prestrašili in za trenutek se nista mogle ganiti, Chonchetta vsa blede je zrla v prazno skodelico. Dina pa je zateknila svoje roke za veli-

ko rumeno oprsno ruto, kakor da se hoče prijeti za srce in godrnjala:

— Tako ni dovoljeno zvoniti . . . To mu moraš povedati, da . . .

Chonchetta je vstala in zložila servijeto. Gledala je starko, kako je napolnila novo skodelico. — Iainso iz Rouena —, čudovito delo, in položila poleg nje na krožnik pečena kruha. Da je imela pogum, hiteča bi ob klicu tega mogočnega zvona napreje . . . Toda zdaj, ko je odzvonil in je le še odmeval po prostornih kleteh, je je bilo strah iti samo. Šle sta torej skupno, Chonchetta, oprijemajoča se Dininega krila.

Pot ju je vodila po dolgih hodnikih, predsohai, polnih čudnih starin, po prostorih, kjer ni bilo žive duše in ki, to je bilo nekaj posebnega, niso bili niti saloni, niti obednice, niti spalnice, ampak — ena kakor druga — vse do vrha polne pohištva.

Pred zaprtimi vrati sta se naši znanki ustavili; obotavljali sta se.

— Potrkaj, Chonchetta.

— Ne, potrkaj ti sama, stara Na.

— Ne morem, saj vidiš, da imam polne roke.

— Da, prosim te, vzamem jaz skodelico.

Vse to sta govorili tiho pred zagonetnim molkom teh zaprtih vrat.

Končno se je starka opogumila;

boječe je potrkala. Glas zvona se je odzval v sobi. Vstopili sta in s pritenjenimi koraki stopali po mehki preprogi.

Bila je to prostrana oba z dvema oknom, nekoliko svetlejša od drugih. Manj drobnarije. Nekaj velikih slik, postelja z zagnjenimi zavesami, omara s predali, pisalna miza. Pri tej pisalni mizi je sedel sivolas mož in čital. Vzel je skodelico mulatinji iz rok in jo postavil poleg svoje knjige. Zaeno je pokazal Chonchetti lesen stol nasproti pisalne mize.

Molče je Dina zapustila sobo; kakor hitro je bila zunaj, je zopet pričelo godrnjanje. Deklica se je povzpela na stol in opazovala gospoda Ducatela pri jedi. Gospod Ducatel je zajtrkoval z vso resnobo, niti trenutek ni izpustil svoje knjige iz oči. Njegovi črni, s sivimi šopi pomešani lasje so se v dolgih pramenih vsipali na tilnik, njegovo izmučeno telo se je ključilo nad mizo. Od časa do časa je uprl svoje sive, nekako zmedene oči na Chonchetto. Obraz mu je bil razoran od redkih ali globokih gub.

Torej, Chonchetta, je povzel osorno ter se zravnal v svojem naslonjaču. Česa smo se naučili večeraj?

— Dragi oče, je odgovorila deklica plaho, naučila sem se množitve

z osmimi, napisala sem gospodični Lebhaft diktando in prečitala sem štiri strani francoske zgodovine.

— Koliko časa si za to porabila? Chonchetta ni znala lagati. Pri-

znala je:

— Dve uri, morda.

— Dve uri, je menil gospod Ducatel in smislil ustnice. To ni ravno mnogo. Ko sem imel deset let kakor ti, sem delal dvanaest ur na dan. Toda ti rajši pritiskaš nos ob okna in sanjaš celo popoldne. Prav dobro sem te opazil, da . . .

Chonchetta je povesila glavo. Ničesar ni mogla prikriti pred gospodom Ducatelom in vendar nikdar ni zapustil sobe.

— Pojdi, je del končno.

Deklica je zlezla s stola in prav tiho odšla proti vratim, bilo ji je na jok. Ko je hotela oditi, ji je ušel pri-tajen vzdihljaj.

— Ha, zdaj jočemo, se je oglasil gospod Ducatel . . . Pojdi sem, hitro!

Chonchetta se je vrnila. Bila je vsa v solzah. Starec jo je vzdignil na koleno in poljuboval njene lepe temne lase. Zdaj je bilo njegovo lice dobrohotno, kakor da se jezi, da ji je povzročil to veliko bolelost. Pri tem božanju se je deklica pomirila . . .

(Dalje prihodnjak.)

Avocourtu in v odseku višine 304. Jugo - zapadno od Mort Homma smo zavzeli nekaj kosov jarkov ter vjeli kakih 50 mož. Število tekmo našega napada na Cumières vjetih sovražnikov je naraslo na kakih 100. Tudi 2 strojni puški sta ostali v naših rokah. Na desnem bregu traja silno bombardiranje v okolici Haudromonta - Douaumonta. V gozdu severo - zapadno od pristave Thiaumont smo čez dan znatno napredovali. V Woeveru obojestransko bombardiranje v odseku ob vzhodju višin.

28. maja popoldne. V Argonih smo zasedli ob višini 285 (Haute Chevanchee) južni rob treh vrst, nastali v sled razstrelitve nemških min. Na levem bregu Mase precej živahen topovski ogenj iz pokrajine vzhodno Mort Homma. Na desnem bregu Mase in v ravlini Woeveru artiljerijski boj s presledki. V Alzaciji smo z ognjem zadržali dva poskušena napada severo - zapadno od Wattweilerja in severo-zapadno od Altkircha. Ogenj je oviral sovražnika, da ni mogel prodreti. Na ostali fronti navadni topovski ogenj.

28. maja zvečer. V Champagni je provzročil ogenj naše artiljerije eksplozijo v sovražnem municijem skladišču v okolici Ville sur Tourbe. Silno obstreljevanje vse okolice Mort Homma na levem bregu Mase ter odseka zapadno od pristave Thiaumont na desnem bregu Mase. Nobenega delovanja infanterije čez dan. Na ostali fronti od časa do časa prenehajoče delovanje artiljerije.

Belgijsko poročilo.

28. maja. Artiljerijski boj brez velike sile na raznih točkah fronte.

Priprave za opustitev Verduna.

General Berthand piše v „Petit Journalu“, da ni treba samo pri Vauxu, marveč tudi za Verdunom pozicije ugotoviti z ozirom na verjetnost, da bi bili Francozi prisiljeni trdnjavo opustiti. Nič ne zaleže, če Francozi trde, da Douaumont in Cumières niso imeli vojaškega pomena.

Angleški bataljoni za francosko fronto.

Angleška vlada je baje sklenila, postaviti nekaj bataljonov moštva, ki ni sposobno za orožje, za francosko fronto v teritorialno službo.

Angleški prestolonaslednik na Francoskem.

Baje je dospel angleški prestolonaslednik v spremstvu kapitana lorda Clauda N. Hamiltona na Francosko, da si ogleda najprej angleške čete.

Preveč ministrov na Francoskem.

Poslanec Breton je v francoski zbornici predlagal, da naj se število ministrstev skurči na 13 in število državnih podtajnikov na 3. Tudi naj se določi, da se ministrski predsednik oprosti vsake upravne skrbi, ker ima itak dosti obsežno polje za svoje delovanje.

Angleške in francoske milijarde.

Francoska in angleška vlada sta se sporazumeli, da odda francoska notna banka Angleški banki za eno milijardo kovane denarja, ta pa odpre francoski trgovini kredit 4 milijard. Francoska zlata rezerva obstoja v celem v 47 milijardah frankov. Ta najnovejša transakcija je zopet dokaz, kako hoče Anglija izkoristiti svoje zaveznike.

Francoski desetmilijardni »mirovni« kredit.

Londonске velike banke so izvedele, da bo francoska vlada od zbornice v kratkem zahtevala novo posojilo do 10 milijard. »Tempe« naznaja tudi novo veliko posojilo, ki pa bo zadnje posojilo za vojno, ter imenuje to posojilo »mirovno posojilo«.

Kdaj bo sklenila Francoska mir?

V London dospele vesti pravijo, da je dalo francosko armadno vodstvo razglasiti v častniških krogih, da bo Francoska o svojem miru sama sklepala in ne Anglija. Francoska se bo pogajala z Nemčijo šele, kadar bo Nemčija stavila tako prošnjo. Francosko armadno vodstvo želi, da prevzame vso vojsko to spoznanje.

Angleški parlament.

Parlament je bil do 30. junija odgoden.

Anglija in Španija.

»Echo de Paris« priobčuje iz Madrida vesti, da je baje Anglija v ostrih besedah zahtevala od Španije, da zapleni nemške in avstro - ogrske ladje.

»L'Imparcial« razširja vest, da so politični krogi prepričani, da je Anglija zahtevala tudi transport portugalskih čet preko španskega ozemlja na Francosko, kjer naj stopijo pri

Verdunu v akcijo. To je Anglija baje zahtevala, ker je pot čez morje zaradi podmorskih čolnov nevarna.

Belgija in Nizozemska.

Amsterdam, 28. marca. »Nieuw van den Dag« opozarja na Angleški nevarno početje belgijskih aneksiatov, ki mislijo za slučaj zmage četrtozveznih držav pomakniti belgijsko mejo na troške Nizozemske proti severu. Belgijska vlada je sicer doslej odklanjala odgovornost za te fantastične načrte, toda razpoloženje zanje je ugodno in gotovo je, da vlada med belgijskimi vojniki v strelskih jarkih o malokaterih stvarih tako edinstvo, kakor glede take revanše. Rečeni list smatra za potrebno, da dobi belgijska vlada v Havre-u priliko, vse take fantazije odločno ožigotati kot čenče neodgovornih ljudi.

Pripravljenost Nizozemske.

Haag, 26. maja. (Kor. urad.) Druga zbornica je sprejela zakonski načrt o izrednem vojnem kreditu. Med debato je izjavil vojni minister, da vlada ne more preiti v delno mobilizacijo, niti tega noče storiti.

General Gallieni.

Z generalom Gallieniem so izgubili Francozi moža, kateremu se imajo v tej vojni največ zahvaliti, moža, ki je svojo domovino po mnenju Francozov rešil pogina. Tudi kot sovražnik moramo pripoznati, da je bil pokojni general eden največjih političnih in vojaških mož Francoske.

Rojen je bil leta 1849. v Saint Beatu (Haute Garonne) ter je skoraj ves čas svojega vojaškega službovanja prebil v kolonijah, v Senegambiji, Tonkinu in na Madagaskarju. Večkrat se je že prej imenovalo njegovo ime ter je bil tudi že parkrat določen za vojnega ministra, kar pa je oviralo le dejstvo, da je služil njegov brat kot zborni poveljnik v italijanski armadi, ki so jo Francozi takrat šteli še k trozvezci.

Začetkom vojne, v septembrskih mesecih, vidimo generala Jožefa Simona Gallienija kot poveljnika utrjenega taborišča v Parizu. Kot tak je bil general Gallieni oni, ki je izvršil takozvani »čudež ob Marni«. Splošno se priznava v francoskih in nemških poročilih, da je provzročil general Gallieni v trenutku, ko je generaloberst v. Kluck pritisnil v smeri mimo Pariza, povelje, da naj armada generala Maunoury prime prodirajoče Nemce iz Pariza ven na levem krilu. Vsa pariška garnizija je takrat posegla v boj ter jo je spravil general na avtomobilih na bojišče. Ta odločni nastop je obvaroval francosko glavno mesto že skoraj gotovega pada.

Francozi so se mu tudi izkazali hvaležnega. V sled porazov francoske vzhodne armade in v sled usodnih zmot na Balkanu je padel Millerand in ko je koncem oktobra 1915 padlo vse ministrstvo Viviani, je postavil Briand Gallienija na mesto vojnega ministra. To je bil vrhunec njegove slave in priznati se mora, da se je pošteno trudil izpolniti svoje mesto, če tudi svoji nalogi ni bil popolnoma kos. Skušal je odstraniti protekcionizem in organizirati zmago. Toda prišli so verdunski dnevi. Padel je fort Douaumont. Vsa Francoska je bila mrzlično razburjena. Generali niso vedeli, kaj bi in kako bi. Zatrjuje se da sta bila general Gallieni in general Castelnau z vso energijo za to, da ostanjejo Francozi v Verdunu, dočim je bil Joffre za to, da Francozi Verdun opuste.

Razburjenje in bolehnost je Gallienija premagala. Že 8. marca ni več prišel v armadni odsek in 16. marca je imel že naslednika, generala Roquesa. Iz zdravstvenih ozirov je demisioniral, se je zadrževalo, to pot je bilo res. Danes je mrtev eden najslavnejših sovražnikov.

Vojna z Rusijo.

OB BESARBSKI FRONTI.

Dunaj, 29. maja. (Kor. urad.) Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Močne ruske čete so poskusile zadnje dni v jarkih in sapah približati se naši besarabski fronti. Ogenj naših topov in metal min uničuje vse sovražnikovo delo. Sicer ničesar pomembnega.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO POROČILO Z RUSKE FRONTE.

Berolin, 29. maja. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan:

Vzhodno bojišče.

Ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

27. maja. Južno od otoka Dalna je obmetaval sovražnik naše pozicije z bombami in metalni min. Ravno tam je nemška artiljerija istočasno obstreljevala neki odsek, nakar je sovražnik, krit od močnega ognja, prodiral. Napad smo s svojim ognjem ustavili. Na ostali fronti artiljerijski in infanterijski ogenj ter brezpomembni boji patrulj.

KRONSKI SVET V PETROGRADU.

Preko Bukarešte poročajo iz Petrograda, da se je pod carjevim predsedstvom v Carskem Selu vršil veliki kronski svet, katerega so se udeležili generali Ivanov, Aleksandrijev, Brusilov, Radko Dimitrijevič in Kuropatkin, vsi armadni poveljniki, ministrski predsednik Stirmer-Panin in zunanji minister Sazonov. Vojni svet je odločil o korakih, potrebnih na nemški fronti.

Ruska дума.

Duma in državni svet sta pričela s sejanji.

Ob rusko - romunski meji.

Iz Bukarešte poročajo: Rusi grade v južni Besarabiji velike utrdbe proti napadom z juga. Obrambna črta se prične ob Donavi pri Reniju, se dotika Bendarija ter se razteza do Črnege morja. Pri delih pomagajo žene, dekleta in kaznjenci. Žene dobe po 2 rublja, kaznjenci po 1 rubel na dan. Povsod na Romunskem so zaradi teh priprav silno razburjeni.

Boji na morju.

NEMŠKI PODMORSKI ČOLN PRED IZLIVOM THEMSE.

Berolin, 29. maja. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča. Neki nemški podmorski čoln je 26. t. m. dopoldne pred izlivom Themse potopil belgijsko ladjo »Volharding«.

Pomorska bitka ob švedski obali.

Iz Stockholma poročajo: Pri Oxelösundu so slišali predčerašnjem z morja hudo streljanje topov, ki je trajalo en četrtn ure. Neki sovražni podmorski čoln je napadel 3 nemške parnike z rudo, katere so spremljale »nemške oborožene stražne ladje. Napad se je ponesrečil. Ni znano, zakaj je podmorski čoln naenkrat končal z bojem.

Ruski podmorski čolni z angleško posadko.

»Nationalzeitung« poroča z ruske meje: Kakor se v dobro podučnih krogih zatrjuje, je število angleških podmorskih čolnov, ki operirajo sedaj v Vzhodnem morju, večje, kakor lani. Gre večji del za nove ruske podmorske čolne z angleškim moštvom. Ti novi podmorski čolni so bili zgrajeni po angleškem modelu, posnetem po modernih nemških podmorskih čolnih. Zgrajeni so bili v ladjedelnici v Kronštatu. V prvi vrsti naj bi ogrožali nemške vojne ladje v Vzhodnem morju. Njih stranska naloga pa je tudi izpodvezanje nemško - skandinavske trgovine. Podmorski čolni imajo dobro operacijsko bazo na Alandskih otokih, kjer so zgradili Rusi močne utrdbe z dalekosežnimi topovi. Utrjevalna dela se z mrzlično naglostjo nadaljujejo. Sele pred par dnevi je stalna angleška mornariška komisija pregledala te utrdbe.

Italija in podmorski čolni.

»Avanti« poroča, da so oblasti prepovedale v Genovi, Savoni in drugih mestih Tirskega morja prižigati na cestah luči. Obenem je izšel oklic na civilno prebivalstvo, da mora zastirati okna, da ni videti luči. Vsekakor je to v zvezi z dejstvom, da so se pokazali pri otoku Elbi avstrijski podmorski čolni.

Vojna podmorskih čolnov.

Italijanski parnik »Moravia« (3506 ton) je bil v Sredozemskem morju torpediran in se je potopil.

Angleški parnik »El Argentino« (6809 ton) in italijanska jadrnica »Australia« (1586 ton) sta bila potopljena. Iz Madrida poročajo, da je delovanje nemških in avstro - ogrskih podmorskih čolnov ob španski srednjemorski obali vedno večje. Sedem ladij, med njimi 4 italijanske, je bilo potopljenih. Neki nemški podmorski čoln je dne 26. maja dopoldne pred izlivom Themse potopil belgijsko ladjo »Volharding«. Parnik »Herkules« neznan narodnosti je bil potopljen. Angleški parnik »Denevood« (1221 ton) je bil potopljen. Moštvo od podmorskega čolna potopljene italijanske jadrnice »Larida« je dospelo v Toulon.

Parnike »Levanto«, »Washington« in »Birma« je potopil neki avstro - ogrski podmorski čoln. Potopljeni sta bili še italijanski jadrnici »Rita« in »Australia«.

Dogodki na Balkanu.

NAŠE IN NEMŠKO POROČILO Z BALKANA.

Dunaj, 29. maja. (Kor. urad.)

Uradno se razglša:

Jugovzhodno bojišče.

Mir.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Berolin, 29. maja. (Kor. urad.)

Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan:

Balkansko bojišče.

Ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 28. maja. (Kor. urad.) »Ag. tel. Bulgare«. Z dne 27. maja se uradno razglša: Oddelki naših čet, ki operirajo v dolini Strume, so prodrl iz svoji pozicij ter zasedli južni izhod prelaza Rupel in sosedne vrhove vzhodno in zapadno reke Strume.

Grška in boji v dolini Strume.

Bolgari in Nemci so zahtevali, da zapusti grška posadka fort Rupel, kar se je tudi zgodilo. Grška vlada izjavlja, da je bila k takemu povelju primorana, ker mora Nemcem in Bolgarom priznati isto kakor Francozom in Angležem, ki so zasedli mesto in provincijo Solun.

V Makedoniji.

Iz Soluna: Bolgari imajo v dolini Strume zasedene forte Rupel in Dragotin, vasi Vetrine in Spatovo ter leseni most pri Demirhisarju. Seres so Grki zapustili. Ni še gotovo, ali nameravajo Bolgari pričeti z ofenzivo, ali se hočejo samo zavarovati proti ofenzivi zaveznikov. Grki so baje dobili povelje, da se umaknejo in ustavijo med Dramo in Kavalo.

Grške čete.

Iz Aten: Grško armadno vodstvo je sporočilo poveljnikom posameznih čet da so osebno odgovorni za to, da se grške čete ne umaknejo več nadalje iz pozicij, ki so jih imele 10. maja zasedene.

Rusi za Solun.

Iz Bazla: Glasom poročil iz Aten poroča »Neon Asty«, da pričakujejo še ta teden v Solunu ruske čete. Čete so baje že na poti ter gre po zahtevnih lista za eno brigado.

Grško - italijanski spopadi.

Grški listi poročajo, da je močan italijanski oddelek zasedel višino Vagunico ter prodrl do Kalarata. Prišlo je do boja z grškimi četami, ki so Italijane potisnile nazaj do Tranice, ter jim prizadejale velike izgube.

Grška odklanja pogajanja z Italijo.

Iz Aten poročajo, da je grška vlada odgovorila italijanski vladi na tozadevno ponudbo, da je v vseh vprašanih točno označila svoje stališče, da vsled tega ni treba nobenih novih pogajanj in da Grška tudi v nobeni točki ne bo več popustila.

Vojno stanje nad Korintskim kanalom.

»Embros« poroča: Grška vlada je razglasila nad Korintskim kanalom in okolico vojno stanje.

Proti Venizelosu.

Med zbornično večino se je setala skupina, ki bo predložila grškemu parlamentu zahtevo, da naj se Venizelos kot edini provzročitelj nasilja entente obtoži. Baje je dobila ta skupina na Kreti dokaze, da se je Venizelos pripravil tudi, da strmoglavi kralja.

Nova Balkanska zveza?

Bolgarski list »Utro« govori o možni zvezi med Romunsko in Grško v doseg narodnih ciljev, pri čemer bi se nova Balkanska zveza naslanjala na centralne države.

Intervencionistična politika na Romunskem.

»La Roumaine«, list Take Jonesa, priobčuje članek, ki pravi, da je ugodni trenutek za intervencijo Romunske že potekel. Izgledi Romunske za pravočasno intervencijo so zelo slabi.

Turška vojna.

TURŠKO URADNO POROČILO. 29. maja. (Kor. urad.) Fronta v Iraku. V odseku Felahije je storila naša artiljerija na desnem bregu Tigrisa, da sta 2 sovražna topa utihnili. Na tem bregu smo vpleni tudi 17 vozov z vprego ter vjeli pri naslednem napadu 24 Angležev. Fronta v Kavkaziji. Na desnem krilu in v centru boji patrulj. Na levem krilu manjši boji med posa-

meznimi oddelki. — V odseku pri Smirni je pognala naša artiljerija 3 sovražna letala, ki so poletela preko Phokaje, v beg. Nekaj sovražnih vojnih ladij je nekaj časa brez uspeha streljalo na pobočja na zapadu otoka Kesten ter se nato odstranilo. Na ostalih frontah je položaj popolnoma neizpremenjen.

Bombe na Smirno.

Carigrad, 27. maja. (Kor. urad.) Glasom poročil iz Smirne, je izzval dne 24. maja izvršeni napad sovražnih letal, ki so vrgla na nekaj stanovaljskih četrti 16 bomb ter ubili 3 moške, med njimi enega stražnika ter ranili 1 ženo in 1 otroka, v mestu veliko ogorčenje. Vsled eksplozije več bomb, je bilo nekaj hiš in prodajalnic razdejanih in mnogo šip razbitih. Stanovalci razdejanih plosplov so bili spravljani v hiše, ki so v posesti pripadnikov sovražnih držav. Pogreb žrtve se je vršil pod zelo številno udeležbo prebivalstva.

Rusko prodiranje na Bagdad ustavljeno?

Iz Curliha: Glasom indirektnih priznanj ruskih armadnih poročil, se da konstatirati, da se Rusi pred turškim protigibanjem v Mezopotamiji umikajo. Ogroženje Mosula in Bagdada s strani Rusov se smatra sedaj za odstranjeno.

Enver paša potuje v Bagdad.

Vojni minister Enver paša je že pred dnevi z velikim spremstvom odpotoval v Anatolijo ter dospel dne 25. maja v Bagdad, kjer je bil z velikimi častmi sprejet.

Angleži v Egiptu.

Iz Haaga: Glasom londonskih poročil so angleški vladni krogi pripravljeni na hud poletni boj v Egiptu. Turki utrjujejo svoje pozicije pri Katiji, ki so samo 15 km oddaljene od Sueškega prekopa.

Amerika in ententa.

Ameriška nota ententi.

New York, 29. maja. (Kor. urad.) Brezlična brzojavka zastopnika Wolffovega urada: Ameriška nota, ki protestira proti postopanju s pošto s strani Anglije in Francoske, obsega tele pomembne točke: Celotno v sedanji vojni, Nemčija ni nadlegovala nevarne pošte na parnikih vojskujočih se držav, kakor to potrjuje spomenica Anglije in Francoske. To se vidi jasno v slučaju, ko je pomožna križarka »Prinz Eitel Friedrich« ustavil parnik »Florida«, torej v slučaju, ki ga navajata angleška in francoska vlada, da podpirata svojo trditev glede paketne pošte.

Amerika in angleški poštni rop.

New York, 29. maja. (Kor. ur.) Brezlični brzojav zastopnika Wolffovega urada: V zbornici reprezentantov je predlagal Tauge resolucijo, ki zahteva, da se predsednik pooblasti, da odda državnim tajnikom narčne pošto za nevtralna pristanišča in od tam na ladjah Zedinjenih držav. Vsak napad na poštnih zadevah naj bi se maščeval z vso silo brodogoja Zedinjenih držav.

Vesti o miru.

Washington, 28. maja. (Reuter.) Predsednik Wilson je imel včeraj pred mirovno ligo napovedani govor. Rekel je, da so vzroki evropske vojne sedaj nebstvena stvar. Velike države morajo doseči sporazumljenje o podlagi svojih skupnih interesov. Prvič ima vsak narod pravico, da voli svojo lastno suvereniteto, drugi imajo male države pravico, da se njih suvereniteta in nedotakljivost enako spoštuje, kakor ona velikih držav, tretjič ima svet pravico, da je obvarovan vsakega motenja miru, ki izhaja iz napada. Wilson je izjavil, da so Zedinjene države pripravljene, se pridružiti vsaki zvezi držav, ki se ustanovi za uresničenje teh ciljev in v varstvo proti njih kršenju. Dalje je Wilson izjavil: V Zedinjenih državah sta pravica in imetje po vojni jako prizadeti. — Čim dlje bo trajala vojna, toliko bolj bosta prizadeti. Treba bi bilo, da je vojne konec. Čim bo končana, bodo Zedinjene države ravno tako kakor vojskujoče se države na tem zainteresirane, da bo mir trajen. Če je sploh predprava Zedinjenih držav, napraviti kak predlog ali provzročiti mirovno gibanje med vojskujočimi se narodi, potem je gotovo, da želi narod Zedinjenih držav, naj se vlada drži naslednjih vodilnih točk: 1. Poravnava prepria med vojskujočimi se državami. Kar se tiče interesov Zedinjenih držav, ne zahtevajo zase nič bistvenega. V prepriu niso stranka. 2. Splošno sporazumljenje držav, da se ohrani varnost pomorskih potov za skupno neovirano porabo vseh narodov in onemogoči, da se začne vojna v nasprotju s pogodbi in ne da bi svet popolno preiskal njene

vzroke. To bo dejansko jamstvo za nedotakljivost ozemlja in za politično neodvisnost.

London, 28. marca. »Westminster Gazette« piše: Zahtevanje Nemčije, da govore vojaška dejstva v njeno korist, je absurdno. Če Nemčija s svojo armado preminja zemljevid Evrope, so pa zavezniki s svojimi brodovi in armadami nanovo zarisali zemljevid sveta. Mi lahko vzdržimo blokado, zadavimo prekomorsko kupčijo Nemčije in ohranimo nemška posestva in vse to za manjšo ceno, kakor jo plačuje Nemčija za ohranitev Belgije in francoskega ozemlja. Ne moremo si predstavljati boljše lekcije za poblazniti militarizem, kakor jo je doživel, avidevši, da so izjavljali vsi njegovi na zavojevanje in rop namerjeni načrti po faktorju, ki ga je prezrl, po gospodstvu na morju, ter premenjenim v poraz. Brodovje stori pa še več: daje nam časa, da pristavimo nove bojne sile za premaganje časasno zmagovitih armad. Skrbeti moramo, da bomo to prednost izkoristili.

V slovenski hiši ob goriski fronti.

Marsovi sinovi so največji komunisti, kar jih sonce greje in zemlja nosi. V časih gremo k našemu znanu Pavšiču na črno kavo. Kavarbo bi mogli dobiti tudi drugodi, ali najraje se napotimo k njemu. Domačin spada med take slovenske korenjake, kakoršne poznate najboljše iz Jurčičevih, Erjavčevih in Finžgarjevih povesti. Čeprav je že ušel današnjemu zakonu vojaške obveznosti, je vendar vedno čvrst in vesel, kakor da mu je trideset let. V bližini morda grmi, da se pečine tresejo, ali mi sedimo okoli velikega pradedovskega ognjišča in govorimo, kakor da smo člani iste zadruge. Take zadruge, kakoršne se je dobilo v onih starih časih, ko so se gradile tako velike hiše, v katerih je bilo prostora in ljubezni za več rodbin in je vsak član znal ceniti očetovski ugled in patriarhalno gostoljubnost.

Pavšičeva hiša je taka, kakor druge v tem kraju. Zgrajena je v ključ ali ima isto razporedbo prostorov kakor sosedne jednodostopnice z jednim krilom. V pritličju je kuhinja, gospodarske predeli, in prvem nadstropju družinske sobe. Na leseni ograji verande raste v posodah nagelj, katerega Pavšičeve hčere tudi sedaj skrbno zalivajo, čeprav ne bo nikogar, ki bi ga okitile z nageljni. To prijetno zelenilo daje življenja jedrnolice pobeljenim kamenitim zidovom in kakor da zapeljivo pravijo potniku: Vstavi se za trenotek v tej hiši, tukaj te čakajo razgovorni, odkriti ljudje.

Šli smo zopet k Pavšiču zvečer trije... Dunajčan, Bošnjak in jaz. Dva sinova, ki sta pred kratkim prišla iz šole, sta šla z materjo počivat, oče France pa nam je napravil prostor kraj sebe na ognjišču. Sedmo na nizko klop in se gremo, čeprav nam ni mraz. Najmlajša hčerka Anica obeha nad ogenj kotlič vode in ona nam mora praviti, kako se imenujejo pojedine stvari na ognjišču, da se tudi Dunajčan nauči malce slovensko. Dunajčan izgovarja besedo za besedo ali »ohnjišča« ne more izgovoriti. Bošnjak ga uči, kako se te stvari imenujejo v domačiji njegovi. Zpomnil si je samo, kako se imenuje pura ali še to besedo izgovarja tako, kakor da bi imel kos pure v ustih...

Dunajčan se približa k srednji Pavšičevi hčeri Terezi, ki je začela mleti zrnat kavo.

Gospodična! pravi Dunajčan. Niks gospodična, mu seže v besedo dekle, jaz sem Tereza.

Also gut, Tereza, hören Sie zu... in začne pripovedovati, da Bošnjak ni tako dober učitelj kakor Anica.

Nič vas ne zastopim, odgovarja dekle, zakaj ne govorite slovensko? Slovensko, slovensko, in kaže z roko in glavo, kako je to težak jezik. Dajte mu vode za grgljanje, navzeturje Bošnjak.

Jaz mu dam lepšega posla, se smeje Tereza in mu potisne v roko mlin s kavo.

Dunajčan je moral, hočeš nočeš, mleti kavo za nas vse. Na nizko stoličico je sedel in pridno mlet, kakor prej z jezikom, in niti ne posluša Tereze, ki ga podučuje, da ne sme sešuti na pod niti jednega zrnca.

»Oče France« je pripovedoval o svoji mladosti. Bil je Hrvat. Hodil je z drugimi vred delat v druge dežele pri cestah, pri gradbi predorov, v gozdove. Kd se vrne tak delavec domov, odgovori na vprašanje: kje si bil? Tam na Hrvaškem, pa je bil morda v Bukovini, Erdelju, v Srbiji.

Ali poznate Bosno? me vpraša France. Pripoveduje: Lepa je ta zemlja, in puši vojaško cigaro. Dvajset let je že, kar sem bil v Bosni.

Gradili smo predor pri Komaru na progi med Travnikom in Jajcem. Trideset nas je bilo iz domače vasi tam in dobro smo živeli. Bošnjaki so visoki in prijazni ljudje, samo nekateri običaji so se nam zdeli čudni... In kakšna je njihova kava. Dobra in močna, ali Bošnjaki je ne znajo piti. Sedem v »turški« kavarni v Turbetu in naročim črne kave za dva novčiča. Mož mi prinese malo posodico, jaz pa »guc« in kave ni bilo več. Še jedno! In popil sem jih deset, in komaj sem si vgasil ježo. Tam je sedel starec z dolgo brado in turbanom in me gledal čez rame. Srkal je svojo čašico kave, rekel bi, pol ure...

Oče France bi bil še pripovedoval, ali Dunajčan je izvršil svoj mlinski posel. »Kaffee huolen«, je klicel in cponašal narečje Stajercev. Tudi jaz sem oprala, pravi Anica, misleč, da se hoče Dunajčan hvaliti s svojim delom. — Anica schlecht! pravi Dunajčan. »Tereza gut« in daje kavo Terezi. — Zleht, zleht, se brani Anica, zakaj ne zastopite slovensko?

Slovensko, slovensko, ponavlja Dunajčan, warte ist das nicht slovensko? in vračujoč se k nam na ognjišče začne peti »Regiment po cesti gre«. Živio! pravi oče France in poje z nami. — Nismo mi možje iz repe, pravi Bošnjak in peli smo vsi: Regiment po cesti gre. Dunajčan je znal prva dva stih...

Te ča, skuhaj turško kavo, zapove oče France in poje z nami. Peli smo pesem »Regiment po cesti gre« najmanj desetkrat, tolikokrat, kolikor šalic je oče France pred dvajsetimi leti v Turbetu v Bosni izpil črne kave. — P. G. v »Novinah«.

Razne politične ve-ti.

— Udarnostna izjava tirolskih Italijanov cesarju. Dunaj, 25. maja. (Kor. urad.) Povodom obletnice italijanske vojne napovedi je 306 občin in 480 pridobitnih in gospodarskih združenj iz tirolskega italijanskega jezikovnega ozemlja podalo Nj. Veličanstvu vdanostno izjavo, v kateri so izrazile svoja patriotična čustva. Prešinjani z zavestjo svete dolžnosti protestirajo odpošiljatelji izjave s skromnimi, a ginljivimi besedami proti nezvestemu izdajstvu Italije in zagotavljajo Nj. Veličanstvu neomajno lojalnost, zvestobo in vdanost cesarju in državi. Niti ena ped zemlje ne sme zapasti sovražniku in na večne čase mora domovinska gruda pod habsburškim žezlom ostati združena s slavno avstro-ogrsko monarhijo. S toplimi besedami občudovanja se proslavljajo dela naše slavne armade in zmagovitih voditeljev, katerim se nikdar ne bo mogel ustavljati noben sovražnik. Izjava zaključuje z iskreno željo, da naj bi zastave našega ljubljene cesarja vedno vihrale nad Alpami, in z vročimi voščili za vzvišeno osebo Nj. Veličanstva. Zelo veseli te vdanostne izjave, je cesar naročil ministru notranjih stvari, naj sporoči odpošiljateljem izjave njegovo najmilostljivejšo zahvalo.

— Jokohama - New York. Japonska narodna družba Nippon-Jusen - Kaiša je sklenila, ustvariti od 14. julija naprej stalno zvezo med Jokohamo in New Yorkom skozi Panamski prekop.

— Homatije na Kitajskem. Preko Petrograda poročajo iz Pekinga, da je kitajski zunanji minister Lutsengsiang iz zdravstvenih ozirav odstopil ter je imenoval Juanšikaj Tekočilina za njegovega naslednika. V Šangaju je bil umorjen vodja revolucionarjev Česimej.

— Juanšikaj zastrujen? Japonski listi poročajo, da je Juanšikaj pretekli teden težko obolel. Zatrjuje se, da je bil zastrujen.

— Japonska ministrska kriza. Japonski ministrski predsednik Okuma je demisioniral. Kot naslednika imenujejo Kata.

Četrto vojno posojilo.

— Uspeh četrtega avstrijskega vojnega posojila. Ne da bi bilo vsteto, kar je podpisala na bojiščih se nahajajoča armada, je bilo podpisanih na četrto avstrijsko vojno posojilo 4442 milijonov kron. Kakor znano, je bilo prvega vojnega posojila podpisanih 2200 milijonov, drugega 2688 milijonov, tretjega 4200 milijonov. Četrto vojno posojilo je torej več vrglo, kakor vsa prejšnja in je prekosilo vsa pričakovanja tudi najboljših poznavalcev avstrijskih gospodarskih razmer. Od četrtega vojnega posojila je podpisanih 2314 milijonov na štiridesetletne zadolžnice, 2127 milijonov pa na državne blagajniške nakaznice. Soglasna sodba je, da se je četrto vojno posojilo nad vsa pričakovanja sijajno obneslo.

— Četrto vojno posojilo. Pri Kranjski deželni banki v Ljubljani so še med drugimi podpis-

li: Potom županstva Knežak na Notranjskem sledeči: Alojzij Urbančič 10.000 K; Franc Urbančič 5000 K; Jernej Sedmak 5000 K; Anton Škrli 2000 K; Franc Tomšič 1000 K; Anton Kastelic 2000 K; Jakob Novak 2000 kron; Franc Urbančič 1000 K; Josip Slavec 1000 K; Janez Zele 2000 K; Janez Tomšič 1000 K; Josip Tomšič 1000 K; Mihael Šircel 500 K; Anton Tomšič 200 K; Josip Šenkinc 200 K; Franc Šabec 200 K; Franc Cemič 200 K; Anton Tomšič 1000 K; Josip Smrdel 1000 K; Jožef Novak 1200 K; Janez Nuncija 2000 K; Marija Knafelc 2000 K; Marija Knafelj 3000 K; Andrej Urbančič 2000 K; Ivana Tomšič 1000 K; Matija Fatur 4000 K; Janez Delost 1000 K; Ivana Keš 1000 K; Anton Fatur 200 K; Ana Tomšič 200 K; Josip Strle 4000 K; Alojzij Zele 3000 K; Josip Pavlovce 100 K; Jurij Pavlovce 1000 K; Josip Novak 1000 K; Janez Volk 10.000 K; Franciška Knafelj 1000 K; Franc Zadel 1000 K; Amalija Tomšič 500 K; potom Hranilnice in posojilnice St. Jurij pod Kumom: Franc Borišek 2000 K; Janez Grčar 2000 K; Pavel Kišek 1000 K; Marija Martinčič 1000 K; Anton Kovač 1000 K; Franc Glavač 400 K; deželni odbor kranjski za ustanove 60.000 K; občine: Raka 8000 K; Medvode 5000 K; Fara 10.000 K; Radeče 10.000 K; Famlje 1000 K; Turjak in Rob 3000 K; Kot 1000 K; Zgor. Šiška 4000 K; Tiefenbach 1100 K; Podgorica 300 K; St. Janž 1900 K; Nemška Loka 10.000 K; otroci Porenta 2000 K; Ana Cuzak 2000 K; Janez Zalaznik 1000 K; Franciška Petrovčič 1000 K; Peter Pohleven vnovič 1000 K; Stanovsko društvo dež. užitinskih uslužbencev na Kranjskem 1000 K; Anton Luznar 1000 K; Jakob Mežik 1000 K; Jožefa Zgavec 1000 K; Ivan Bizjak 3000 K; Ivana Urbanija 2000 K; Jožef Škrijanec 1000 K; Janez Krivec 1000 K; Janez Škrijanec 2000 K; Marjeta Dremelj 1000 K; Janez Zelenikar 2000 K; Ana Goršič 2000 K; Terezija Steblaj 1000 K; Elizabeta Škulj 1000 K; Martin Župančič in Janez Potokar 1000 K; M. Sušnik 20.000 K; Franc Pregelj 3000 K; Jakob in Franciška Trček 5000 K; Ferdo Kobal 2000 K; Anton Sever 2000 kron; Marija Trebec 1000 K; Jožef Pregelj 2000 K; Viktorija Prašek 1000 K; Janez Bregar 1000 K; Jožef Oven 1000 K; neimenovana iz Kranja 15.000 K; Jožef Cetin 1000 K; Jože Adamič 1000 K; Marieta Rome 2000 K; III. mestna slov. deška ljudska šola v Ljubljani 100 K; Agnez Knafelj 800 K; Franciška Jevce 100 kron; Marija Lovriša 200 K; Vladislav Pegan 500 K; Žorža Pegan 500 kron; Jakob Jereb 200 K; Slavica Janc 300 K; Jernej Cigale 400 K; Anton Markič 300 K; Lovrenc Remic 100 K; Mina Smukavec 100 K; Janez Bugar 200 K; Marija Zavrl 200 K; Cerkev sv. Pavla v Mavčičah 300 kron; Leopold Erzini 500 K; občina Sodražica 2200 K; občina Krško 5900 K; Ivan Janc 10.000 K.

Dnevne vesti.

— Nadvojvoda Evgen. Cesar je izdal naslednje lastnoročno pismo: Ljubi gospod bratranec nadvojvoda Evgen! V hvaležno priznanje za Vaše odlično službovanje kot poveljnik zmagovite armadne skupine, Vam izrekam svoje posebno pohvalno priznanje. — Dunaj, 24. maja 1916. — Franc Jožef.

— Nadporočnik Albin Mlakar, v poročilu generalnega štaba 27. t. m. omenjeni junak iz zajuršane trdnjave »Casa Ratti«, je Stajerc, sin višjega revidenta južne železnice v Ptuj. Ima 25 let. Izvežban je bil v Kremsu, leta 1912. je bil povišan za poročnika, nadporočnik je od novega leta 1916. Odlikoval se je že na ruskem bojišču pri razstrelitvi nekega mostu in s predlogo izbornega trdnjavskega načrta.

— Zvonovi za vojne namene. V kratkem se začne pobiranje cerkvenih zvonov za vojne namene. Zvonovi se ne bodo kar rekvirirali, ampak se bodo izbrali po dogovoru in bo vojna uprava zvonove plačala. Pustilo se bo vsaki cerkvi tretjino vseh zvonov.

— Vojni izdatki Avstrije. Kontrolna komisija za državne dolgeve je sedaj obelodanila izkaz o stanju dolgov do konca junija 1915, torej tudi izkaz o državno - finančnih kreditnih operacijah, ki so bile potrebne za preskrbo sredstev za vojno prvih enajstih mesecev. Vojni dolgov avstrijski so do 30. junija 1915 znašali skupaj 9-49 milijard kron. Od te vsote se je dobilo 4-88 milijard potom vojnih posojil 4-61 milijard pa se je dobilo potom predjemov pri bankah. Za pokritje obresti od teh dolgov treba na leto 376-98 milijonov kron. Tem med vojno narejenim dolgovom je prišle še stare državne dolgeve v znesku 13 milijard kron.

Ves avstrijski državni dolg je torej znašal koncem junija 1915 okroglo 22 in pol milijarde kron, za kateri je plačati na leto kakih 890 milijonov kron davka.

— Odbor Rdečega križa za oskrbovanje vojnih vjetnikov, na Dunaju 1. Brandstätte 9, je pred nekaj tedni objavil v časopisih pojasnilo o posojilih »pomožnega društva za nemške in avstro - ogrske vojne vjetnike v Sibiriji (Tientsin)«. Ne glede na to prihajajo odboru ne le od zasebnikov, ampak tudi od podružnic Rdečega križa še vedno vprašanja, ali ni imenovano pomožno društvo sleparsko. Da se odstrani vsak dvom v tem oziru, si usoja zvezno vodstvo na željo oskrbovalnega odbora objaviti ono v začetku omenjeno notico: »Mnogoštevilni vojni vjetniki v Sibiriji so prejeli od pomožnega društva za nemške in avstro-ogrske vojne vjetnike v Sibiriji v Tientsin Kini posojila in jih prejemaajo še na dalje. Svoji teh vjetnikov se praviloma obveščajo o tem iz Tientsina in zahteva se, da zneske potom nemške aziatske banke v Berlinu (vplačevanje pri kreditni banki na Dunaju) povrnejo pomožnemu društvu. Saj je le prav in spodobno ter dolžnost hvaležnosti napram plemenitim dobrotnikom, da se ta povračila izvrše kar možno naglo. To tudi priporoča korist vjetih svojcev v Sibiriji, ki se jim tem potom nudi prilika, da se še dalje poslužujejo pomoči tega tako blagodejnega delujočega društva.«

— Darilo za Rdeči križ. Uslužbenci firme Tautzer v Ljubljani so darovali znesek 85 K za Rdeči križ povodom četrtega odlikovanja njihovega šefa na bojnem polju.

— Glasbena Matica« je dala v zadnjih dveh dobredelnih koncertih, dne 6. in 7. maja t. l. za »Rdeči križ« 772 K 45 v. — Od začetka vojne je prispela za vojno - oskrbne namene do sedaj 8645 K 02 v.

— Imenovanje rednih članov zdravstvenega sveta za Kranjsko. Zdravniki dr. Julij Schuster, dr. Alfred Valenta pl. Marchthurn, dr. Otmar Krajec in dr. Ivan Jenko, vsi v Ljubljani, so imenovani za redne člane deželnega zdravstvenega sveta za Kranjsko za funkcijsko dobo, ki se je pričela v maju 1916.

— Iz seje magistratnega gremija dne 26. maja 1916. Antonu Jalen u se podeli gostilničarsko koncesijo, katero je pripravljen njemu v prilog oddati Marija Zajčeva, gostilničarka na Poljanski cesti št. 11. — Mariji Kavičevi se dovoli prenesti gostilničarsko koncesijo iz hiše št. 38 v Vodmatu v hišo št. 36 v Florijanski ulici. — Radi pomanjkanja lokalne potrebe, se odkloni prošnja Ludovike Jarčeve za dovolitev prenosa njene gostilničarske koncesije iz hiše št. 5 na Tržaški cesti na stojnico na Ambroževem trgu pred »cukerkarnar«, kjer bi Katarina Urabčeva, ki prodaja na tej stojnici živila, kot zakupnica gori omenjene koncesije točila rada tudi še kavo, čaj in mleko. — Prošnja Marije Bečeve, ki je izvrševala v paviljonu, na Bleiweisovi cesti gostilničarsko obrt kot zakupnica Jere Krekove, umrle dne 20. marca 1916, in prosi sedaj za podelitev lastne koncesije v istem lokalni, se odkloni, ker ni lokalne potrebe in si prošilka, ki je sicer tudi že lastnica ene lastne koncesije, pomaga lahko na ta način, da vzame v zakup eno izmed neizvrševanih koncesij, katerih je sedaj v Ljubljani 17.

— Stavbno dovoljenje se podeli dr. Franu Tomišku, Ciril - Metodova ulica 16, za napravo mejnega zidu; Jakobu Lajovicu, Spodnja Šiška, Savska ulica 244, za preureditev bivšega hleva in lope v stanovanjske namene; Francu Drogenigu, Mestni trg 23, za napravo stropa v podstrešju dvorišnega trakta njegove hiše; Leonu Souvanu, Mestni trg 24, za delno preureditev skladišča v hlev; Francu Dolinšku, Ilovica 5, za napravo kozolca; Maksu Zalokerju, Krakovski nasip 26, za napravo železobetonske ravne strehe nad hlevom in šupo ter pralnice nad pisarno in Antonu Kobiju, Karolinska zemlja 22, za napravo novega prizidka k hiši. — Josipini Kesslerjevi se da prodajalno v poslojpu meščanske imovine (Pogačarjev trg št. 3), ki jo je imel njen pokojni mož Ignacij v najemu, za nadaljnjih 10 let v najem, in sicer pod dosedanjimi pogoji (letna najemščina 1600 K). — R. Ranzingerju se da mestni svet »na Friškovicu« ob podaljšku Ceste na južno železnico za tekoče leto za 20 K v najem. — Prošnja Marije Cundrove za prostor v Medeni ulici, kjer bi prodajala leseno robo in krtače, in prošnja Lucije Grilove, da bi smela na stojnici na Pogačarjevem trgu ali v Šolskem drevoredu prodajati divjačino, se odkloni. — Komandantu Nuškove vojašnice se da mestni svet poleg te vojašnice za tekoče leto za 3 K v najem. — Za goriske begunce v taborišču

v Brucku ob Litvi, ki bodo imeli v kratkem birmo, se določi botrinjo v znesku 400 kron.

— Tenorist Josip Rijavec angažiran na hrvaškem deželnem gledališču v Zagrebu. Tenorist Josip Rijavec je angažiran s 1. junijem t. l. na hrvaškem deželnem gledališču v Zagrebu. Pretekli teden je nastopil v Straussovem »Kavalerju z rožo« namesto obolelega Armidija. Rijavca je občinstvo sprejelo z burnim pozdravom. V soboto je nastopil v veliki vlogi Pinkertona v »Madame Butterfly«. »Agramer Tagblatt« pravi, da se je sicer poznala nesigurnost prvega nastopa, umljiva sama po sebi, ali posrečilo se mu je, pokazati lepoto svojega glasu. Z lahkoto izvršča glas h glasu in poje tako priprosto in brez afektacije, kakor bi govoril. Glas je visok tenor brez baritonskega dodatka, torej jako prijetne izjeme... Njegov debut v »Kavalerju z rožo« in sobotna predstava opravičuje lepe nade. — »Obzor« piše: G. Rijavec kot Pinkerton je bil izvrsten. Zdi se, da je sedaj tenor s ko vprašanje je definitivno rešeno. V onem času, ko je bil Cammarotta, na višini svoje umetnosti, mi takega tenorja nismo imeli. Glas Rijavčev je sijalen, v višini čist in zvočen. Želeli bi ga slišati kot vojvodo v »Rigolettu« ali »Ballus in mascherà«, kjer bi se šele mogel prav razviti in bi se mogle vse njegove vrline popolnoma presoditi. Rijavec je poleg tega izredno muzikaličen in posebno naglašamo muzikalno sigurnost njegovo, na sploh z najlepšimi nadami ga spremljamo v bodočnost.

— Izdaja dopolnilnih sladkornih izkaznic. V smislu razpisa c. kr. deželne vlade se bodo izdajale na mestnem magistratu ob dopoldanskih uradnih urah na osrednji poslovalnici za krušne karte dopolnilne sladkorne izkaznice. V teh izkaznicah je porabna množina sladkorja za osebo zvišana za 2/3 kg za dobo štirih tednov. Povišek pa velja samo za osebe, ki so zaposlene kot obrtni pomožni delavci v nepretrganih obratih, dalje za železniško in poštne osebe, ki opravljajo vožno službo, oziroma nočno službo po turnusu ter za železniške delavce v nepretrganih obratih. Tega poviška so deležne samo navedene osebe, ne pa tudi njih rodbinski člani. Dobe jih tudi bolniki na posebne prošnje, ki morajo biti opremljene z zdravniškim priporočilom. Če magistrat prošnji ugodí, dobi stranka posebno obvestilo in s tem obvestilom prejme potem na označenem mestu dopolnilne sladkorne izkaznice, ki veljajo samo na Kranjskem in so neprenosne.

— Oddaja moke pri mestni aprovizaciji. Za dobavo moke pri mestni aprovizaciji naj se zglaše: trgovci iz Ljubljane jutri, dne 31. maja, peki in molarji v petek, dne 2. junija; okoliški trgovci pa v soboto, dne 3. junija, vselej ob 8. jutraj, bivša Galletova hiša, I. nadstropje, mestna posvetovalnica.

— Poizvedovalne pole o stanju brezposelnosti v Ljubljani s podatki za mesec maj je zanesljivo vpslati do 3. junija mestnemu magistratu (mestna posvetovalnica za delo in stanovanja). Obrati, kateri nimajo poizvedovalnih pol, jih dobe brezplačno pri mestnem magistratu. Oni obrati, kateri bi pravočasno ne vpslati poizvedovalnih pol, se opozarjajo na kazensko postopanje.

— Pozor! Gostilničarji, kavararji, slaščičarji in drugi se opozarjajo, da se bodo prijave za naročitev ledu sprejemale le še do sobote. Prijave se sprejemajo v tržnem uradu, III. hiša, pritličje na levo.

— Poročil se je včeraj gosp. Mihael Levec, c. kr. geometer in c. in kr. rezervni nadporočnik, z gospo. Angelo Volovc, trgovčev hčerko iz St. Jerneja na Dolenjskem. Mladi dvojici naše iskrene čestitke!

— Umrla je nocoj na Mestnem trgu št. 15 gospa Jerica Mikusch roj. Schiffer, v 90. letu svoje dobe. Pokojnica je bila mati tovarnarja dežnikov in gnana dobrotnica revežev. Bodi ji blag spomin!

— Samomor. V Savo je skočila z mosta, ki vodi k Sv. Jurju, 19letna delavka Antonija Renko iz Toplice in je izginila v valovih.

— Profesor Leopold Koprivšek †. V Mariboru je umrl dne 28. maja t. l. po kratki in mučni bolezní gosp. Leopold Koprivšek, c. kr. gimnazijski profesor v pok. Blagi pokojnik je bil zaveden Slovenec in izredno dobrega srca. Služboval je najprej kot suplent v Mariboru, potem pa celih 27 let na gimnaziji v Rudolfovem, odkoder se je preselil v pokoj v Maribor. Kot tak je supral tudi še dve leti na mariborski gimnaziji. Dosegel je visoko starost 77 let. Maj v miru počiva! —

— Iz Vuzenice. V nedeljo 14. maja je za vedno zatisnila oči v 31. letu starosti posestnica Antonija Grubelnik p. d. Livovnik iz St. Janža nad

Dravčani. Za naše razmere naravnost veličasten pogreb je svedočil o tem, kako priljubljena je bila rajnika v celi občini in okolici. Neizprosna smrtna kosa je vzela brez usmiljenja vrlenu gospodarijo nenadomestljivo gospodinjstvo ljubljeno ženo in mater šestih neznanih otročičev, ki so jo neizmerno ljubili. Pogrešali pa bomo v rajni tudi zavedno in navdušeno narodnjakinjo, kakršnih imamo žalibože le prav malo v naši občini. Bodi ji ohranjen blag spomin in naj ji bo zemljica lahka!

Ogrska ljudska igra z Rito Sacchetto v Kino Idealu. Danes torek 30. maja do četrtka 1. junija se predvaja naslednji učinkoviti spored: Na prvem mestu je ogrska ljudska igra „Razkačena Mariska“ v 4 dejanjih v Rito Sacchetto in Antonom Verdierom v glavnih vlogah. Krasna življenska slika, ki vidimo v njej prvo Rito Sacchetto kot ogrsko cigansko dekle, ki postane pozneje dedinja starega bogatega grofa in kot taka dama najboljših krogov. Toda njena prva ljubezen vročerkovni mladenič, ki ga je prevarala, a ga pozneje sprejela kot grajskega oskrbnika, se osveti radi tega nad njo — ona mora izdajstvo plačati smrtjo. Veledramatično dejanje tega filma, združeno s sijajno inscenacijo in izvanredno odlično umetniško igrjo Rite Sacchetto, ki ima tudi v soigralcih vredne vrstnike, zagotavlja temu filmu največjo pohvalo. Kot dopolnilo temu učinkovitemu sporedu so še najnovejša vojna poročila Sascha-Messstrov teden in pa dve prvovrstne burke. Ideal-Kino.

V mestni klavnic ljubljanski je bilo od 14. do 21. maja zaklanih 61 volov, 2 bika, 65 krav, 237 prašičev, 65 telet, 59 kostrunov, 30 kozličev in 2 konja. Vpeljalo se je 1622 kg mesa in zaklane živine 2 govedi, 33 prašičev, 61 telet in 11 kozličev.

Utopljenec. Včeraj popoldne so na Sv. Jakoba obrežju potegnili iz Ljubljane utopljenca Josipa Puciharja, oženjenega pekoveškega pomočnika, rojenega 1859. l. v St. Jurju in tja pristojnega. I. je zašel v vodo, ni znano. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Izgubljeno. Damska ura v usnje ni zapetnici se je izgubila na potu od škočije do kavarne „Evropa“. Pošteni najditelj naj jo odda v upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Pred nekaj dnevi smo priobčili, da je bila izgubljena šerpa. Ta šerpa je bila najdena in oddana v našem upravništvu.

Razne stvari.

* **Nov nemški zrakoplov.** Iz Kodanja: Na fronti pri Rigi so videli nedavno nov velik model nekega novega nemškega zrakoplova, ki vozi po 112 milj na uro ter more manevrirati ob vsakem vremenu in ob vsakem vetru.

* **Rodbinska žaloigra.** Na nekem gradu blizu Sabotice na Ogrskem so našli 30letno Marijo Szalay in njeno osemletno hčerko umorjeno, v sosedni sobi pa strica obesene. Izkazalo se je, da je stric svojo netjakinjo ponoči ubil in njeno hčerko zadavil, potem pa samega sebe obesil.

* **Atentat na župnika.** V Gynlarsandu na Ogrskem je 37letna šivilja Roza Ondrader pred cerkvijo napadla 60letnega župnika Gustava Szatyja in mu obraz polila s vitrijiolom. Župnik je težko poškodovan, a oči so nedotaknjene. Napadalka je župniku že dlje časa pisarila grozilna pisma in je pri zaslišanju izpovedala, da je z atentatom nameravala župniku izžgati oči, češ, ker je pri maši nikoli ne pogleda. Sodi se, da je napadalka versko blazna.

* **Zgodovinski dan bolgarske himne.** Danes je 40 let, odkar prepevajo naši hrabri zaveznički Bolgari svojo narodno himno: »Šumi Marica okrvavljena.« Ni nezanimivo vedeti, ob kakih prilikah je nastala ta himna, ki je takorekoč bojna pesem vsakega bolgarskega vojaka. V letu 1876. so bili Bolgari še večinoma pod turško oblastjo. Turki proti njim niso postopali posebno prijazno. Dne 30. maja 1876 so Turki napadli v mestu Jamboli stanujoče Bolgare. Bolgari so se hrabro branili. Na stotine ljudi se je zateklo v grško cerkev, kjer so se borili proti naskakujočim Turkom, podlegli pa so premoči. Nad 15.000 Bolgarov, mož, žena, starcev in otrok je padlo v mestu in okolici. Angleški in ameriški konzul v Odriču sta poročala svojima vladama, da je stala v jambolski cerkvi meter visoko človeška kri. Reka Tundža in Marica, v katero se prva izliva, sta bili več dni rdeči. To je dalo Bolgarom povod njihovi narodni himni, ki jih je navduševala že prihodnje leto v boju za svobodo.

* **Angleške delavke.** Sedanja vojna je znatno zboljšala razmere angleških delavk. Navadno dekle, ki je prej zaslužilo na mesec 100 kron, zasluži zdaj lahko 300 K, kajti to-

varnarji so veseli, da sploh dobe delavske moči. Spricho takih zaslužkov imajo dekleta seveda mnogo ženitovanjskih ponudb, a dekleta se nič posebno rada ne ženijo. Največ jih ostane brez moža, ker jim tako ostane ves zaslužek, ker s svojim prostim časom svobodno razpolagajo in jih ne tarejo družinske skrbi. Nešteto služb v tovarnah, ki so bile prej izključno rezervirane za moške, so prešle v ženske roke. Ker so ženske navadno bolj štedljive, kakor moški, si prihranjajo precej denarja. Tudi jih za bodočnost ni nič strah, kajti vse računajo, da moških ne pride toliko iz vojne, da bi mogli ženske zopet izpodrediti, mladi moški naraščaj pa si bo izvoil druge poklice in bo pustil ženskam tista mesta, ki so jih prevzele med sedanjo vojno.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. maja: Leopold Marks, orožniški stražmojster v pokoju, 43 let, Hradeckega vas 39. — Julij Brecl, kadetni aspirant, v rezervni vojaški bolnici v Marjanišču. — Dr. Ivan Kladva, deželno sodni nadsvetnik v p., 60 let, Poljanska cesta 16.

Dne 26. maja: Miroslav Kasal, inženjer sin, 3 leta in pol, Hilšerjeva ulica 7. — Fran Žibert, delavec, 60 let, Celovška cesta 82.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Bolečine v mišicah odstraniti je za živahno se pretakajočo kri lahka naloga. Ako pa so se bolečine pojavile vsled prehlajenja, se v teh delih telesa dobi le malo ali nič krvi. Hitro pa si pomagamo, če vdrgnemo boleča mesta s Fellerjevim zelo dobrodejnim, bolečine pomirjujočim rastlinskim esencijem fluidom z znamko Elzalui. Dobro se počutimo tam, kjer nas je prej bolelo. V nad 100.000 zahvalnih pismih se ga priporoča, 12 steklenic pošlje franko za le 6 K, lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatr 238, Hrvaško. (v b)

Poslano.

Lastnik slavčka na Starem trgu pozivljam dotičnika, ki se je anonimno pritožil radi slavčevega petja, naj se oglasi pri meni, da se osebno dogovoriva radi tega.

1732
Lastnik slavčka na Starem trgu.

Dve stiskalnici za seno
dobro ohranjeni kupi takoj
Rudolf Dergan,
trgovac
Ljubljana, Stajerske.

Kupi se eno- do dvonadstropna

mala hiša

(event. 1/2) ali manjša vila za eno družino v bližini središča mesta. 1736
Ponudbe s ceno na upravništvu »Slov. Naroda« pod „Zasebnik/1736“.

Pletene ovijalne gamaše
tucat 54 K — netto blagajna — pri Albertu Matznerju, Dunaj L. Kohl-messergasse 8. 1676
Poštini zavoj s 15 pari po povzetju.

Kupim po visoki ceni
kostanjev
orehov
jesenov

Ponudbe s ceno in množino (koliko vagonov) je poslati trditi:

J. Pogačnik,
Ljubljana, Marije Terezije c. 13 (Kolizej).
Na ponudbe brez cene se ne ozira.

Krasno posestvo

na Spod. Stajerskem, pol ure od žel. postaje, blizu drž. ceste Gradec-Ljubljana, sestojče iz 15 oralov gostega visokega gozda, smreka, bor, hrast in 55 oralov gozda, njiv, najboljših vrste travnikov, sadonosnikov, parka, vrtov, vse v ravnini in arondirano. Graščina z dvema nadstropji, 18 sobami, gospodarska poslopja, vse v izvrstnem stanju, ribolov na postrove, se pod ugodnimi pogoji proda. Pojasnila daje hrv.-slav. banka za parcelacijo in kolonizacijo, Zagreb, Zrinjevac. 163

Slivovka, tropinovec in rum
v množinah od 60 l dalje, po nizkih dnevnih cenah se dobi pri trditi
A. Kušlan, Ljubljana, Karlovska cesta št. 15.

Proda se prostorna
hiša
v Ljubljani z lepim obdelanim vrtom, na mirnem, prijaznem kraju. — Kje, pove upravn. »Slov. Naroda«. 1715

Večja trgovina v Ljubljani sprejme
tako
kontoristinjo

zmožno slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe sprejema uprav. »Slov. Naroda« pod „Kontoristinja 29/1727“.

Enonadstropna
nova hiša
z vrtom je naprodaj v Vipavski dolini pri postaji Cesta Sv. Križ z ugodnimi pogoji takoj. Naslov: Josip Vovk, Cesta Sv. Križ št. 294 Primorsko, 1725

Pomočnika
in
učenca
večja slovenskega in nemškega jezika sprejme takoj trditi

Rudolf Pevec, Mozirje.
Pogoji pismeno ali osebno takoj. 1729

Spretni akviziterje
proti stalni plači in proviziji sprejme prvovrstna domača zavarovalnica. Ponudbe pod „spreten“ na uprav. »Slovenskega Naroda«. 1710

Slivovka — tropinovec — brinjevec : pelinkovec — rum — kognak :
v najboljši kakovosti se dobi po nizkih dnevnih cenah pri trditi
Grummer & Komp.
Ljubljana, Sodna ulica št. 3. 1377

OVES
se nadomesti z melasnimi krmili, ki jih razpošilja deželna centrala krmil, Ljubljana, Turjaški trg št. 3, v vrečah po 50 kg. Cena je K 35— za 100 kg.

Za poletno sezono
priporoča trditi
Gričar & Mejač
Ljubljana, Prešernova ulica št. 9
svojo bogato zalogo
izgotovljenih oblek
za gospode in dečke
ter mične novosti 309
v kontekciji za dame in deklice.
Geniki zastoj in franko.

Jetti Mikusch
zasebnica
v ponedeljek, 29. maja po kratki, mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere v 90. letu svoje dobe mirno preminula.
Zemski ostanek nepozabne pokojnice se bodo v sredo, 31. maja ob 4. uri popoldne v hiši žalosti, Mestni trg št. 15, svečano blagoslovili in nato položili v rodbinsko grobnico pri sv. Krištofu k večnemu počitku. Sv. maše zadušnice se bodo darovale več cerkvah.
V LJUBLJANI, dne 29. maja 1916.
Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Leopold Koprivšek
o. kr. gimnazijski profesor v p.
po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 11. uri ponoči v 77. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspa.
Zemeljski ostanek predragga rajnega se bodo v torek, dne 30. maja, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Bismarckova ulica št. 1, prenesli na mestno pokopališče ter tam v rodbinski grobnici položili k zadnjemu počitku.
Sv. maša zadušnica se bodo darovale v sredo dne 31. maja, ob 10. uri v franciskanski cerkvi v Mariboru.
V MARIBORU, dne 28. maja 1916.